

[Albertsen.]

ajourføring af, hvad der har været praksis indtil nu.

Videre er der en anden lille ændring, som også betyder, at vi imødekommer et ønske: at iskioskerne får mulighed for at udvide deres vareudvalg — et resultat af en indtrængende henvendelse, som vi i øvrigt tidligere har fået præsenteret; disse kiosker får nu lov til at handle med dybfrossen frugt og med frugtkonserves.

Vi har også bidraget til, at en sprogopklaring har fundet sted under udvalgsarbejdet. Det har vist sig, at den nugældende lukkelov indeholder en bestemmelse om, at man uden for lukketid kan foretage proviantering, når man er i motorkøretøj. Det ville, hvis alle havde efterlevet den, vel nok i realiteten have haft den virkning, at enhver, der kom kørende i sit motorkøretøj, kunne forsyne sig, næsten som han ønskede. Sådan har bestemmelsen lykkeligt nok ikke virket, men for at der ikke skulle ske misforståelser fremover, indsnævres bestemmelsen således, at den kun gælder for lastmotorkøretøjer i langturstrafik.

Hvad ministerens forslag om prisgrænsen for billigbøgerne angår, foreslog jeg ved første behandling, at der ikke bare blev tale om en justering svarende til priserne i dag, men at der blev givet en almindelig bemyndigelse til ministeren. Dette har ministeren og udvalget været enige om.

Afgørelsen af, hvad der er trafik kiosker, og hvad der ikke er det — det spørgsmål, som i høj grad var udgangspunktet for det fremsatte lovforslag — vil fremover blive henlagt til den kommunale stedlige myndighed, jfr. ændringsforslag nr. 2.

Endvidere et par ord om det område, hvor ændringerne vel er mest afgørende og har vakt mest interesse: kioskerens vareudvalg. Jeg tror, at de af mine kolleger, der tidligere har haft lejlighed til at arbejde med lukkeloven, ved, at faste gæster under lukkelovsarbejdet har været kioskejerner; disse har også denne gang henvendt sig til os, ledsaget af mange repræsentative grupper, og de har haft mulighed for at vinde ørenlyd for deres ønsker og synspunkter. Resultatet er da blevet, at vi giver dem, som vil holde længere åbent — om hverdagen kl. 8-22 og om søndagen kl. 8-12 — tilladelse til at udvide deres almindelige kioskvareudvalg.

Når udvalget i enighed indstiller denne ret betydningsfulde ændring til vedtagelse, skyldes det i høj grad hensynet til turisterne og hensynet til forbrugerne. Vi mener, at det, selv om vi har en udmærket lukkelov, alligevel er nødvendigt tid efter anden at se på udviklingen og presset på forskellige områder, og det er det, der er sket på dette felt. Jeg tror, det er en god beslutning, vi her har taget, og er glad for, at alle i udvalget sammen med ministeren har kunnet enes derom.

Man kan måske have den opfattelse, at denne ret stærke udvidelse af åbningstiden for kioskerne vil medføre, at ikke så forfærdelig mange vil reagere over for dette tilbud. Jeg må sige, at jeg ser sådan på det, at det nok vil udvikle en bestemt kiosktipe, større kiosker, som i højere grad kan betjene publikum — vi får måske en form for kiosk-supermarkeder. Jeg synes, at en sådan udvikling skal man i og for sig ikke beklage. Der bliver utvivlsomt også tale om en bedre betjening og altså som nævnt et større vareudvalg.

Yderligere har vi som et led i disse reguleringer og ændringer også imødekommet et ønske fra statsbanerne, formidlet af ministeren, gående ud på, at man ligestiller de fire større provinsbyers hovedbanegårde med Københavns Hovedbanegård med hensyn til muligheden for at have et udvidet vareudvalg. Det vil sige, at banegårdene i byerne Århus, Odense, Ålborg og Esbjerg får mulighed for at udfolde et initiativ i retning af det, der har været udfoldet i de seneste år — siden den sidste revision af lukkeloven — på Københavns Hovedbanegård.

Men jeg vil gerne sige som en kommentar ud over, at vi er glade for at kunne gå ind for dette, at det var vel rimeligt, om statsbanerne benyttede denne lejlighed og denne imødekommenhed til virkelig at gøre noget ved Københavns Hovedbanegård. Det udspil, som blev givet ved seneste revision, var netop også en opfordring til, at statsbanerne kunne få moderniseret, få gjort Hovedbanegården kønnere, mere hensigtsmæssig og en bedre ramme om den betjening, der her præsteres. Der må da være kunstnere, der må være arkitekter, der må være handlende, som kan muliggøre, at de mange titusinder eller vel snarere hundredtusinder turister får en bedre modtagelse end den, der i øjeblikket er dem til del, når de kom-